

Arrest

nr. 105342 van 20 juni 2013
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, van Sierra Leone nationaliteit, op 24 oktober 2012 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 16 augustus 2012 die een einde stelt aan het recht op verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 21).

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gezien de synthesesamenvatting.

Gelet op de beschikking van 3 april 2013, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 6 mei 2013.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken C. DE GROOTE.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KALIN, die loco advocaat Bertrand VRIJENS verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat C. DECORDIER, die loco advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Op 20 november 2010 komt de verzoekster, die van Sierra Leone nationaliteit is en op dat moment nog minderjarig is, België binnen samen met haar drie minderjarige (half)broers en halfzus. Zij is voorzien van een visum type D gezinshereniging, geldig tot 7 mei 2011.

Op 22 november 2011 wordt de verzoekster in het bezit gesteld van een bijlage 15, *in casu* een verklaring dat zij zich heeft aangeboden teneinde zich te laten inschrijven in het kader van gezinshereniging met haar Belgische (stief)moeder, dit is de echtgenote van haar Sierra Leone vader.

Op 16 augustus 2012 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke integratie en Armoedebestrijding (hierna: de staatssecretaris) een beslissing waarbij een einde wordt gesteld aan het verblijfsrecht van verzoeksters vader.

Op 16 augustus 2012 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris ook ten aanzien van de verzoekster een beslissing die een einde stelt aan het recht op verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 21). Dit is de thans bestreden beslissing, die aan de verzoekster is ter kennis gebracht op 24 september 2012 en waarvan de motivering luidt als volgt:

“BESLISSING DIE EEN EINDE STELT AAN HET RECHT OP VERBLIJF VAN MEER DAN DRIE MAANDEN MET BEVEL OM HET GRONDGEBIED TE VERLATEN

In uitwerking van artikel 42quater van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en van artikel 54 van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen wordt er een einde gesteld aan het verblijf van:

Naam: S. (...)

Voorna(a)m(en): T. K. (...)

Nationaliteit: Sierra Leone

Geboortedatum: 15.03.1994

Geboorteplaats: Freetown

Identificatienummer in het Rijksregister: 94.03.15 626-46

Verblijvende te/verklaart te verblijven te: (...)

Aan de betrokkene wordt bevel gegeven het grondgebied te verlaten binnen 30 dagen.

Reden van de beslissing:

Betrokkene deed een aanvraag als ‘kind van de echtgenoot van een Belgische’. Aangezien het recht op verblijf van de vader van betrokkene werd ingetrokken, kan er aan betrokkene bezwaarlijk wel nog een recht op verblijf worden toegestaan.

Bijgevolg wordt het verblijfsrecht van betrokkene ingetrokken.”

2. Over de rechtspleging

2.1 Overeenkomstig artikel 39/81, zevende lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet), doet de Raad uitspraak op basis van de door de verzoekster neergelegde synthesesamenvatting.

2.2 Vermist aan de verzoekster het voordeel van de kosteloze rechtspleging werd toegestaan, dient geen uitspraak te worden gedaan over de kosten van het geding en kunnen deze kosten a fortiori niet ten laste van de verzoekster worden gelegd.

3. Onderzoek van het beroep

In de synthesesamenvatting zet de verzoekster in een tweede middel, het volgende uiteen:

“Schending van het art. 17 van de richtlijn 2003/86/EG van de Raad van 22 september 2003 inzake het recht op gezinshereniging; van het artikel 42quater van de Wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen; van de motiverings- en zorgvuldigheidsverplichting, de hoorplicht, het redelijkheidsbeginsel, het evenredigheidsprincipe en verzoeksters rechten van verdediging.

Dat verweerder geenszins in de bestreden beslissing motiveerde waarom hij in casu, overeenkomstig het art. 17 van de richtlijn 2003/86/EG van de Raad van 22 september 2003 inzake het recht op gezinshereniging en overeenkomstig artikel 42quater, §1, laatste lid, Vw., geen rekening hield met:

- het langdurig verblijf van verzoekster in België,*
- met haar gezondheidstoestand,*
- met haar jonge leeftijd (= 18 jaar),*
- met haar naaste familieleden in België,*
- met haar sociale en culturele integratie in het Rijk: met name haar kennis en spreken van de Nederlandse taal, haar reeds behaalde deelcertificaten keukentechnieken, keukenmedewerker en initiatie keuken (cf. stuk 2), haar huidige studies aan het HTI Sint-Antonius (waar zij een harde werker is*

en hard haar best doet) (cf. stuk 3) en haar tewerkstelling bij Café Parti te Gent in het kader van alternerend leren DBSO (cf. stuk 4).

- en de mate waarin zij familiale, culturele of sociale bindingen heeft met haar land van oorsprong.

Dat alvorens een beslissing te nemen verweerder geenszins een zorgvuldig onderzoek heeft verricht en rekening gehouden met alle elementen van de zaak."

Artikel 42quater, § 1 van de vreemdelingenwet bepaalt als volgt:

"§ 1. In de volgende gevallen kan er door de minister of zijn gemachtigde gedurende de eerste drie jaar na de erkenning van hun recht op verblijf een einde gesteld worden aan het verblijfsrecht van de familieleden van een burger van de Unie die zelf geen burger van de Unie zijn en die verblijven in de hoedanigheid van familielid van de burger van de Unie :

1° er wordt een einde gesteld aan het verblijfsrecht van de burger van de Unie die zij begeleid of vervoegd hebben;

(...)

In de loop van het derde tot het vijfde jaar van hun verblijf als familielid van de burger van de Unie, bedoeld in artikel 40, § 4, eerste lid, 3°, volstaat de motivering gebaseerd op een in het eerste lid bedoeld element enkel indien zij aangevuld wordt met elementen die wijzen op een schijnsituatie. Bij de beslissing om een einde te stellen aan het verblijf houdt de minister of zijn gemachtigde rekening met de duur van het verblijf van de betrokkene in het Rijk, diens leeftijd, gezondheidstoestand, gezins- en economische situatie, sociale en culturele integratie in het Rijk en de mate waarin hij bindingen heeft met zijn land van oorsprong."

Het zorgvuldigheidsbeginsel legt de overheid de verplichting op haar beslissingen op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te steunen op een correcte feitenvinding (RvS 14 februari 2006, nr. 154.954; RvS 2 februari 2007, nr. 167.411). Dit impliceert dat de beslissing dient te steunen op een zorgvuldige feitenvinding en een nauwgezette belangenafweging zodat de beslissing genomen wordt op basis van een afdoend en volledig onderzoek van het concrete geval (RvS 22 maart 2010, nr. 202.182, HELLEMANS; RvS 2 februari 2007, nr. 167 411; RvS 14 februari 2006, nr. 154 954).

De Raad wijst er hierbij op dat met de bestreden beslissing een recht op verblijf van meer dan drie maanden dat reeds eerder werd toegekend, beëindigd wordt in toepassing van artikel 42quater, §1 van de vreemdelingenwet en artikel 54 van het Koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen. Bij de voorbereiding van dergelijke beslissing waarbij het bestuur *motu proprio* een bestaand recht beëindigt, dient een grote zorgvuldigheid aan de dag te worden gelegd en dient er des te meer een nauwkeurige belangenafweging te worden doorgevoerd alvorens de beslissing te nemen. Dit blijkt onder meer ook uit het bepaalde in artikel 42quater, §1, derde lid van de vreemdelingenwet, dat aan de staatssecretaris of zijn gemachtigde op duidelijke wijze de verplichting oplegt om bij het beëindigen van het verblijfsrecht van een burger van de Unie rekening te houden met de duur van het verblijf van de betrokkene in het Rijk, diens leeftijd, gezondheidstoestand, gezins- en economische situatie, sociale en culturele integratie in het Rijk en de mate waarin hij bindingen heeft met zijn land van oorsprong.

In casu blijkt echter noch uit het door de verweerder neergelegde administratief dossier, noch uit de bestreden beslissing dat in het concrete en individuele geval van de verzoekster rekening werd gehouden met of onderzoek werd gevoerd naar de specifieke socio- economische situatie van de verzoekster, die – het weze benadrukt – niet dezelfde is als deze van haar vader wiens verblijfsrecht blijkens de stukken van het administratief dossier eveneens werd beëindigd. De verzoekster beschikte over een eigen verblijfsrecht in functie van haar Belgische stiefmoeder en artikel 42quater, §1, derde lid van de vreemdelingenwet vereist dat met de individuele socio- economische situatie van het betrokken familielid van de burger van de Unie rekening wordt gehouden, zodat het *in casu* geenszins voldoende is om enkel te verwijzen naar de beëindiging van het verblijfsrecht van verzoeksters vader.

Waar de verzoekster verwijst naar een aantal stukken aangaande het door haar gevolgde onderwijs in België, kan de Raad in tegenstelling tot hetgeen de verweerder in de nota met opmerkingen betoogt in het kader van het derde middel, *in casu* wel toelaten dat stukken die voor het eerst bij het verzoekschrift worden gevoegd in de debatten worden betrokken. Het betreft te dezen immers een geval waarin de overheid een administratieve rechtshandeling neemt op eigen initiatief m.a.w. zonder dat de verzoekster erom gevraagd heeft. De verzoekster kon en hoefde *in casu* niet te anticiperen op het nemen van de thans bestreden beslissing waarbij haar verblijfsrecht werd beëindigd. Uit de stukken van het

administratief dossier blijkt bovendien niet dat de gemachtigde van de staatssecretaris op enig moment de verzoekster in kennis heeft gesteld van zijn voornemen om haar verblijfsrecht te beëindigen, zodat het de verzoekster alleszins niet verweten kan worden de bij het verzoekschrift gevoegde stukken niet voorafgaand aan de bestreden beslissing aan het bestuur ter kennis te hebben gebracht.

Nazicht van de stukken die bij het verzoekschrift worden gevoegd leert bovendien dat deze stukken, op het stuk 3 na (schoolattest dd. 24 september 2012), allen dateren van voor het nemen van de bestreden beslissing en dat zij (op het stuk 3 na) ook wel degelijk de nodige relevantie vertonen.

Gezien de jonge leeftijd van de verzoekster kon van de gemachtigde van de staatssecretaris minstens worden verwacht dat hij bij het voorbereiden van de bestreden beslissing, zo hij er in deze beslissing al niet uitdrukkelijk over diende te motiveren, de scholing van de verzoekster en haar integratie in het Rijk zou onderzoeken en hieromtrent een afweging zou doorvoeren teneinde na te gaan of deze elementen het behoud van het verblijfsrecht in België kunnen verantwoorden.

Uit de thans voorliggende gegevens blijkt niet dat *in casu* dergelijke onderzoek werd gevoerd.

Er dient derhalve te worden vastgesteld dat de bestreden beslissing de zorgvuldigheidsplicht en artikel 42^{quater}, §1, derde lid van de vreemdelingenwet schendt.

De repliek van de verweerder in de nota met opmerkingen doet aan deze vaststellingen geen afbreuk.

Waar de verweerder betoogt dat *"het vanzelf [spreekt] dat aangezien verzoeksters vader uit het Rijk vertrokken is [...] haar sociale bindingen in België niet opwegen tegen het feit dat haar vader naar Sierra Leone is verhuisd"* dient te worden opgemerkt dat dergelijke motivering of dergelijke afweging niet blijkt uit de bestreden beslissing noch uit het administratief dossier. De Raad dient de regelmatigheid van de bestreden beslissing *an sich* te beoordelen en kan niet toelaten dat de vastgestelde onzorgvuldigheid bij de totstandkoming van deze beslissing wordt hersteld middels het voeren van deze of gene repliek op de rechtsmiddelen die tegen deze beslissing worden aangewend.

Bij het verweer dat de verzoekster niet aantoonde dat haar sociale bindingen in België dermate in haar voordeel zijn dat de thans bestreden beslissing niet zou mogen worden genomen, gaat de verweerder voorbij aan de duidelijke bepaling van artikel 42^{quater}, §1, derde lid, van de vreemdelingenwet die aan hem de verplichting oplegt om rekening te houden met – onder meer – de integratie van het betrokken familielid van de burger van de Unie in België en het feit dat met de bestreden beslissing het verblijfsrecht van de verzoekster wordt beëindigd zodat een grotere zorgvuldigheid in acht dient te worden genomen bij nemen van ervan. De Raad beschikt trouwens niet over de bevoegdheid om zich uit te spreken over de opportuniteit van de bestreden beslissing, zodat de verweerder er niet kan op aansturen dat de Raad zich zou uitspreken over de vraag of verzoeksters integratie in België en haar leeftijd van die aard zijn dat de bestreden beëindigingsbeslissing niet zou mogen worden genomen. Het komt overeenkomstig artikel 42^{quater}, §1, derde lid van de vreemdelingenwet aan de verweerder toe om bij het beëindigen van het verblijfsrecht van een familielid van een burger van de Unie een socio-economisch onderzoek door te voeren zodat het, wanneer *in casu* vastgesteld wordt dat dergelijk onderzoek op geen enkele wijze werd gevoerd, niet aan de verzoekster toekomt om aan te tonen dat haar persoonlijke socio-economische situatie zich op absolute wijze tegen het nemen van de bestreden beslissing verzet. De Raad acht het dan ook voldoende dat de verzoekster relevante elementen aanbrengt – *quod in casu* – in die zin dat deze elementen eventueel een weerslag kunnen hebben op de strekking van de bestreden beslissing.

Het enig middel is in de aangegeven mate gegrond.

Een verder onderzoek van de overige aangevoerde schendingen en middelen kan niet leiden tot een ruimere vernietiging zodat geen noodzaak tot bespreking hiervan bestaat.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel.

De beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 16 augustus 2012 die een einde stelt aan het recht op verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten, wordt vernietigd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twintig juni tweeduizend dertien door:

mevr. C. DE GROOTE,

wnd. voorzitter,

mevr. J. GHEYLE,

Toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

J. GHEYLE

C. DE GROOTE